

- Lovgivningen vedr. hybridnettet giver mulighed for dispensation til selv at nedtage signaler fra kommunikationssatellitterne.
- Hvis hybridnettet ikke er tilgængeligt overalt i landet meget hurtigt, vil der opstå et betydeligt pres for at lempe adgangen til selv at nedtage signaler, ikke mindst fordi modtagerudstyret stadig falder i pris.
- En mere liberal holdning i nogle af vore nabolande
- Ønsket om at beskytte hybridnettet gennem P&T's monopol
- Vil forbrugerne betale for erhvervslivets datakommunikation, hvis det betyder dyre tv?

Hybridnettet er altså ikke kun et spørgsmål om økonomiske barrierer, men også politisk sprængstof: Skal Danmarks vej ind i en ny og meget kaotisk mediefremtid styres eller overlades til kræfternes frie spil?

Der er ingen tvivl om, at emnet er både aktuelt og relevant at beskæftige sig med i undervisningen i samfundsfag - evt. i tværfagligt samarbejde med dansk. Mediefremtiden er jo vore elevers fremtid, mediernes rolle i hverdagsliv og som formidlere af de politiske beslutninger og holdninger m.v. er åbenbar, - hvilket alt sammen er motiverende faktorer. I samfundsfag (på efg/handel og kontor heder faget erhverv & samfund) koncentrerer undervisningen om 3 hovedområder: det politiske, det sociale og det økonomiske system. Inden for hvert hovedområde vælges et emne, som der arbejdes mere i dybden med. Medieudbud/hybridnet har naturligvis både økonomiske, politiske og sociale aspekter, men det vil nok være mest oplagt at gøre denne problematik til dybdegående emne i det politiske system, fordi det rummer åbenlyse muligheder for at af-

dække ideologiske skillelinjer, at følge det partipolitiske slagsmål lokal- som landspolitisk, samt at tydeliggøre for eleverne, at det er nødvendigt at vælge/tage stilling - og ikke mindst at passivitet også medfører et valg.

Med Hybridnet, satellitter og fællesantenneanlæg er man udstyret med en god og overskuelig grundbog til emnet, skrevet i et tilgængeligt sprog og af passende omfang (70 sider). Desuden har man gode muligheder for at finde illustrerende materiale til emnet, idet aviserne i dagene omkring årsskiftet 1986/87 leverede stribevis af artikler og indlæg til belysning af den mediepolitiske debat om hybridnet, P&T's monopol og private antenneanlæg.

Vil man "dykke ned" i den lokalpolitiske debat og se på, hvordan man i de nære omgivelser har udnyttet de muligheder, der lå i forsøgsvirksoheden med nærradio og lokal-tv i Danmark, samt hvilke mediepolitiske diskussioner, der foregår lokalt, vil man sikkert have glæde af at supplere grundbogsmaterialet med endnu en lille bog (ca. 60 sider) fra samme forlag, nemlig: Ole Prehn: Nærradio og lokal-tv. En ny kommunal opgave. Denne bog giver en kort orientering om:

- erfaringerne fra de 3 års forsøg med nærradio og lokal-tv
- lovgivningen om nærradio og lokal-tv
- de tekniske og økonomiske forudsætninger
- kommunernes opgaver
- de kulturpolitiske perspektiver

Skulle man få lyst til at uddybe, hvilken rolle hybridnettet spiller for erhvervslivet i Danmark - og måske navnlig hvordan der (kan) samarbejdes lokalt mellem virksomheder og kommuner, har man mulighed for at supplere førstnævnte, nemlig: Jørgen Poulsen: Hybridnettet og erhvervslivet.

Her uddybdes:

- erhvervslivets kommunikationsbehov
- anvendelsesmuligheder for den nye informationsteknologi i virksomhederne
- det rent tekniske: Hvad kan hybridnet, bredbånd, lysledere og digitalisering anvendes til

og endelig...

- hvordan kommunerne kan støtte erhvervsudviklingen.

Mulighederne er mangfoldige!

Mike Clarke: Teaching Popular Television, London 1987, Heinemann Educational Books & the British Film Institute, 212 s.

Anmeldt af: Rigmor Bækholm, adjunkt ved Himmelev Gymnasium.

Teaching Popular Television er et bestillingsværk. BFI har bedt mediepædagogen Mike Clarke om at skrive en bog om, hvordan man underviser i TV, henvendt til lærere for de 16-19 årige. Der er derfor ikke tale om videregivelse af en selvstændig forskningsindsats. Bogen har snarere karakter af en kommenteret bibliografi over de senere års britiske massemedieforskning, og som sådan er den et meget nyttigt redskab, både for lærere og forskere.

I den første og største del af bogen gennemgår Clarke de kendte populære TV-genrer i særskilte kapitler: soaps og serier, krimise-

rier, programmer med "selskabslege" og quiz, features og dokumentarprogrammer, nyheder/aktualitet, sitcoms og såkaldt "kvalitets-TV".

I de følgende kapitler behandles udviklingen af Englands TV-struktur (bl.a. historien om Channel Fours tilblivelse), programlægningen, TV-stjernerne, økonomien bag kanalerne og betydningen af teknologiudviklingen.

I økonomiafsnittet gives nogle artige eksempler på, hvordan de private kanaler samler på "duelighedstegn". Dvs. at de skifter med deres kulturelle ansvarlighed ved at sende "kvalitetsprogrammer" i perioden op til fornyelsen af deres koncessioner - eller måske blot påbegynder planlægningen af sådanne for siden at droppe dem, som tilfældet var med ATVs (senere Central TV) planer for en TV-udgave af Sons and Lovers.

Kapitlerne om de forskellige genrer er mættet med en lang række britiske og amerikanske eksempler, som bliver brugt til at sammenstykke en overordnet karakterik af genren. Samtidig henvises der meget kortfattet til forskellige forskeres analyser. Resultatet bliver noget flimrende, men der er dog afsnit, som giver god indsigt, specielt kapitel 7 om sitcoms og stereotyper. Især begrebet "stereotype" bruges spændende. Clarke hævder f.eks. at sitcoms er de programmer, hvor sorte og bøsser er mest synlige, og at selvom de ofte fremstilles som stereotyper, så bliver de problemstillinger, der er knyttet til disse grupper, dog rejst og dermed gjort tilgængelige for samtale, diskussion og undervisning. I den forbindelse slår han også et slag for receptionsanalysen.

Hvert kapitel afsluttes med et særligt afsnit med "undervisningsstrategier", dvs. forslag til hvordan man kan arbejde i klassen med en bestemt TV-genre. Generelt er det et problem, at der ikke er blevet plads til at gengive udfoldede enkeltanalyser af genrerne. Efter min mening ville det give læseren

langt flere analyseideer end gengivelsen af nogle temmelig banale arbejdsspørgsmål til eleverne. Når Clarke alligevel har valgt denne fremgangsmåde, skyldes det nok, at han har en bestemt læser i tankerne: en skeptisk, lidt autoritært indstillet lærer, som skal overbevises om vigtigheden af massekommunikationsundervisning. I hvert fald er bogens teoretisk pædagogiske budskab et forsøg på at gøre op med nogle af de stereotype forestillinger, som mange lærere givetvis har. Allerede i indledningen lægger Clarke afstand til både F.R. Leavis 30'er-opgør med massekulturen og de mange lærere, som siden har fulgt hans kulturpessimistiske syn og til de kulturradikales "berøringsangst" overfor TV-mediet. Det er et yderst relevant udgangspunkt, for selv om Clarkes argumentation for mere TV-undervisning i skolen kan synes selvindlysende, så er det åbenbart stadig nødvendigt at fremføre den. Hans argumentation går i korthed ud på, at populært TV er et vigtigt kulturelt produkt, fordi det ses af så mange og alene derfor bør man beskæftige sig seriøst med det også i skolen. Eleverne skal lære at "læse mellem linjerne", når de ser TV, ikke blot for at få en større oplevelse, men også for at få en større selv- og omverdensforståelse.

På den anden side er bogen i sig selv et udtryk for, at der faktisk sker meget på massekommunikationsundervisningens område i England i disse år. Der er nedsat 10 regionale mediearbejdsgrupper i 1985 af undervisningsinspektoratet, som skal fremme medieundervisning. Open University har kurser i mediekundskab og BFI har udarbejdet adskillige færdige undervisningspakker (bog og video) som f.eks. Teaching TV Sitcom, Teaching Coronation St. og Teaching Television News til brug for skoler. Og samtidig foregår der en meget omfangsrig og

spændende forskning, som disse undervisningsinitiativer trækker på.

Listen over undervisningsmateriale bag i bogen kan få det til at krible i fingrene på en engelsklærer, ikke mindst efter at den nye Gymnasierreform tillader, at indtil 10% af opgivelserne til eksamen kan bestå af "tekster formidlet gennem andre medier end det skrevne ord".

Både British Council og Amtscentralerne bør bearbejdes, så mere af dette materiale bliver tilgængeligt herhjemme.

